ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL

16.

ECS europejskie centrum solidarności

8–15.10.2022

WSZYSTKO O WOLNOŚCI

Osiem dni, 19 filmów dla dorosłych, a dla dzieci AAFF KIDS. Dwie polskie premiery, spotkania z twórcami, bohaterami i zaproszonymi gośćmi, a także wykład mistrzowski Agnieszki Holland.

Z nowości – dwie sekcje tematyczne: WOBEC CZŁOWIEKA i WOBEC PRZESTRZENI. Będą m.in. spacer po stoczni i oprowadzanie po wystawie STOCZNIA.

Dwóm tematom przyjrzymy się baczniej: wojnie w Ukrainie na przykładzie miasta Mariupol i ekologii w wydaniu Simony Kossak. Publiczność i jury przyznają swoje nagrody dla najlepszego filmu.

Witamy w Europejskim Centrum Solidarności.

BLISKO DUSZY

Fot. Dawid Linkowski / Archiwum ECS

ROZMAWIA
ANNA UMIĘCKA, DZIENNIKARKA
PORTALU MIEJSKIEGO GDANSK.PL

Pracę Natalii Burzych z Bydgoszczy, studentki II roku Wydziału Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, jury wybrało na motyw graficzny 16. edycji ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL. Na konkurs napłynęło 70 projektów autorstwa 52 artystek i artystów z całej Polski.

Na plakatach tegorocznej edycji festiwalu AAFF widnieje pani projekt: biało-zielony gołąbek z papieru i dłoń, z której się oswobadza. Gołębica oznacza niewinność, szczerość, prawdę, odrodzenie, pokój... Jaki był Pani zamysł?

– Zależało mi na tym, żeby obraz był zrozumiały w odbiorze i prosty formalnie. Dłoń składa się jak do rzutu papierowym samolocikiem. Tym samolocikiem jest gołąbek z papieru. Nie była to pierwsza moja myśl. Proces poszukiwania pomysłu trwał znacznie dłużej, niż realizacja. W konkursie na motyw graficzny festiwalu ważna jest też łatwość manipulowania zaproponowaną formą, bo pojawiać się będzie ona na różnych nośnikach. Stąd proste tło, kilka chmur w pejzażu i radosna kolorystyka.

Bardzo wiosenna...

– Uznałam, że musi być radosna, bo wolność jest pozytywną wartością. Pierwsze skojarzenie miałam niebiesko-żółte, myślałam o Ukrainie, gołąb też symbolizuje pokój, ale uznałam je za zbyt oczywiste. Mojego gołąbka wycięłam najpierw z papieru, wciąż gdzieś tu u mnie leży, poskładałam, stąd te pasy na nim, jak zagięcia papieru, a potem sfotografowałam. Dopiero później zabrałam się do przerabiania. Do takiego stylu pracy i korzystania z różnych mediów, zachęcał nas na uczelni prof. Tomasz Bogusławski. Kolorystycznie zainspirowały mnie żółte kwiatki, które rosły na trawniku przed moim domem. Teraz, kiedy zaczyna się jesień, może wiosenny klimat tego plakatu zastąpi nam liście na drzewach?

Co panią jeszcze inspiruje w projektowaniu?

– Każde artystyczne medium, ale też codzienne życie. Chodziłam do liceum plastycznego, uczyłam się historii sztuki, mam ulubionych reżyserów, lubię klasyczne polskie kino. Ale też pozytywne kolory i kształty Joana Miró, starsze, kubistyczne prace Picassa i sposób kompozycji Paula Gauguina. Uwielbiam współczesne polskie ilustratorki Gosię Herbę i Olę Niepsuj. Konkursowe jury podkreślało, że mój projekt nawiązuje do polskiej szkoły plakatu, ale nie myślałam o tym tak bezpośrednio. Chociaż przyznam, że mam w domu albumy z pracami Henryka Tomaszewskiego i Jana Młodożeńca. Przeglądałam je wielokrotnie, więc może się już we mnie zakorzeniły? Polska szkoła plakatu to nasza artystyczna tradycja, którą warto pielęgnować. Widzę, że Polacy wciąż z niej czerpią. I to nas pozytywnie wyróżnia.

Czy wygrana w konkursie ma dla pani znaczenie?

– Była bardzo budująca, dała mi ogromną motywację do działania. Szczególnie, że chwilę przedtem miałam moment zwątpienia, kryzysu twórczego. Nie wiedziałam, czy idę w dobrym kierunku, czy to ma sens. Na uczelni jesteśmy przyzwyczajeni do tego, że nigdy nie jest od razu dobrze. Każda praca podlega krytyce, ciągłej korekcie, rozmawiamy o tym, co jest do poprawy. Nie nastawiałam się więc na wygraną. Nagle okazało się, że pierwszy raz zaproponowałam coś całkowicie od siebie i inni to doceniają, spodobało się! To wspaniałe uczucie, że zrobiłam coś, co wzbudza pozytywne emocje i mogę być częścią tego festiwalu. To jest lepsze niż jakakolwiek nagroda materialna.

Kiedy zorientowała się pani, że sztuka będzie pani towarzyszyć w życiu?

– Chyba nigdy nie miałam problemu, żeby określić swoją życiową ścieżkę. Po prostu, od kiedy jako małe dziecko zaczęłam rysować, nigdy nie przestałam! Śmieję się, że zapowiedź moich

przyszłych artystycznych zdolności pojawiła się już na zajęciach w przedszkolu, kiedy rysowaliśmy pejzażyk. Dzieci namalowały standardowo – kreskę zieloną jako trawę u dołu kartki i słoneczko w rogu. Jako jedyna linię horyzontu umieściłam wyżej. Wszystkie dzieci się ze mnie śmiały, że mam taką wysoką trawę, a ja najwyraźniej już łapałam perspektywę [śmiech].

Dlaczego grafika a nie malarstwo?

– Mój tata jest informatykiem, ma umysł ścisły. Imponowało mi to i czułam, że muszę robić podobne rzeczy. Projektowanie połączyło nasze dwa światy. Wymaga myślenia, rozwiązywania różnych problemów, więc aktywuje obie półkule mózgu, tę bardziej techniczną i tę bardziej kreatywną, artystyczną.

Wróćmy do przedszkolnych sukcesów. Ma je za sobą wiele z nas, potem jednak tracimy tę pewność kreski czy głosu.

– A ja już w gimnazjum zdecydowałam, że będę graficzką. Poszłam więc do liceum plastycznego, miałam warsztaty z rysunku i malarstwa, wiele nauczyłam się też projektowo, ilustratorsko. Mój nauczyciel bardzo mnie wspierał. Zależało mu, żebyśmy rozwijali własne patrzenie na świat. W Bydgoszczy działają też prężnie kluby, takie jak Mózg czy Landschaft, gdzie zbiera się artystyczna społeczność. W Mózgu odbywają się festiwale filmowe, muzyczne, slamy poetyckie. Właściciele Landschaftu interesują się projektowaniem i designem, organizują wystawy lokalnych ilustratorów. Tam oglądałam pierwsze magazyny o wnętrzach, o meblach, odbyłam wiele spotkań, rozmów. Ludzie stamtąd mieli duży wpływ na to, jak się ukształtowałam i na wybór mojej artystycznej drogi życiowej. Tego mi, w dużo większym Gdańsku, trochę teraz brakuje.

Jak trafiła pani do Gdańska?

– Myślałam o Poznaniu i o Gdańsku. Wybrałam Gdańsk, bo wykładowcy tej uczelni mają bardzo ciekawe podejście do projektowania, bliższe mojej duszy. Częściej sięgają do tradycyjnych mediów, łącząc je ze współczesną technologią. Ten sposób myślenia mi odpowiada. Uczymy się kreatywności, a nie tylko używania Photoshopa. Narzędzia są wtórne, najważniejszy jest pomysł i przekaz. Nie warto patrzeć na trendy, bo wtedy powstają ponadczasowe projekty.
A przy okazji, bardzo lubię Trójmiasto i morze.

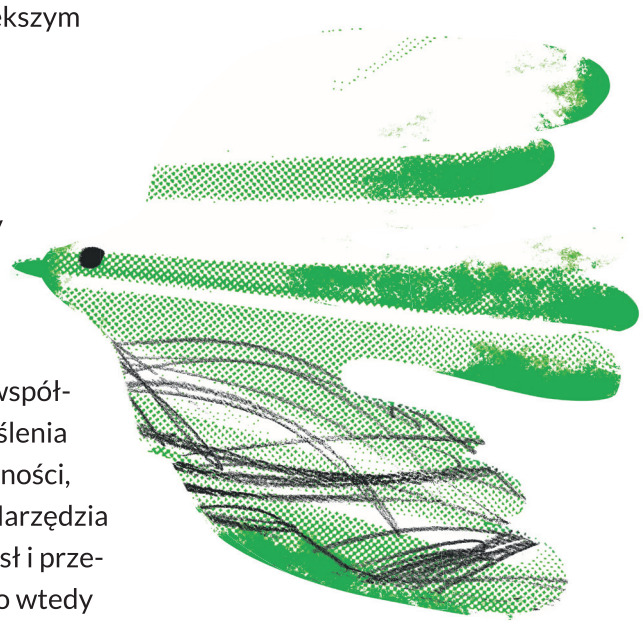

W tytule ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL jest słowo wolność, więc nie mogę nie zapytać, czym ona jest dla pani?

– To jedna z najważniejszych wartości w życiu. Na każdym etapie historii ludzkości o nią walczono, czy to o wolność słowa, czy po prostu o wolność do bycia sobą. O to, jak wyrażać siebie, aby czuć zadowolenie z tego, co się robi. Dla mnie wolność oznacza właśnie życie w zgodzie ze sobą, nieograniczanie się, przy jednoczesnym nieograniczaniu wolności innych ludzi. Żyjemy jeszcze w stosunkowo dobrych czasach, ale to zawsze może się zmienić. Niektórzy już muszą walczyć o wolność, więc stąd na plakacie gołąbek symbolizujący pokój. Wszyscy widzimy, co dzieje się na świecie.

A wolność artystyczna, co dziś oznacza?

– Patrzę na nią przez pryzmat bycia projektantką, a projektowanie to praca dla ludzi. Projektując, muszę brać pod uwagę opinie innych, nie mogę myśleć tylko o sobie. Gdzie jest więc moja wolność artystyczna? Zawiera się w tym, że tworząc, mogę przelać swoje emocje, przerzucić je na zewnątrz, do świata. Nawet, gdy rysuję do szuflady, daje mi to spełnienie. Poczucie, że moje emocje i myśli są ważne, istnieją i trzeba je szanować.

AAFF 16.

CENTRUM FESTIWALOWE

Europejskie Centrum Solidarności
Gdańsk, pl. Solidarności 1
biuro festiwalowe | ogród zimowy, parter

CENY BILETÓW

FILM | audytorium
- bilet normalny | 16 zł
- bilet promocyjny, gdy kupisz jednorazowo minimum 3 bilety | 12 zł

OPROWADZANIE PO WYSTAWIE *STOCZNIA*
- bilet normalny | 10 zł

AAFF KIDS
- film | 10 zł
- warsztaty | 12 zł

FILM | mediateka
WYKŁAD MISTRZOWSKI
SPACER PO TERENACH STOCZNIOWYCH
ROZMOWA O MARIUPOLU
- bezpłatny bilet | pobierz online lub w kasie

SPRZEDAŻ BILETÓW I POBIERANIE BILETÓW BEZPŁATNYCH

- kasy ECS | czynne w godz. 10–16 (poza wtorkiem) i bezpośrednio przed wydarzeniami
- online | bilety.ecs.gda.pl

PARKING PODZIEMNY

- wjazd od ul. Nowomiejskiej
- voucher uprawniający do bezpłatnego parkowania auta pobierz z kasy lub biura festiwalowego

SEKCJE TEMATYCZNE

WOBEC CZŁOWIEKA

BEZPŁATNY BILET | POBIERZ ONLINE LUB W KASIE

Cykl trzech krótkometrażowych projekcji prezentujących sylwetki osób, których wybory życiowe konfrontują z pytaniami o granice – tożsamości, płci, stereotypu... To jednocześnie opowieści o odwadze, odnajdywaniu siebie i formowaniu. Każda z projekcji jest pretekstem do spotkania z człowiekiem – bohaterką, bohaterem, reżyserką, twórcą. A wszystko w kameralnej przestrzeni mediateki ECS.

WOBEC PRZESTRZENI

WSTĘP BILETOWANY | BILET KUP ONLINE LUB W KASIE

Wokół budynku ECS tworzy się miasto – Młode Miasto. Tereny postoczniowe stają przed dobrze znanymi wyzwaniami – zagrożeniem gwałtownej zmiany swojego charakteru, wykorzenienia, dominacji kapitału... Trzy filmy dokumentalne prezentowane w tej sekcji będą prowokowały do stawiania pytań o formę przekształceń, o współistnienie ludzkich i pozaludzkich mieszkańców miast, o rolę małych i wielkich historii w budowaniu nowych miejsc i nowych społeczności. Warto też wybrać się na oprowadzanie po wystawie czasowej STOCZNIA – **Stocznia jako miasto**.

BEZPŁATNY BILET | POBIERZ ONLINE LUB W KASIE

Mamy dwa zaproszenia. Pierwsze na spacer po terenach stoczniowych – **Scenariusze architektury**. W roli przewodnika Jacek Dominiczak, architekt i urbanista, badacz i nauczyciel akademicki, autor teorii miasta dialogicznego. A drugie do rozmowy o tym, jak kultura tworzy miasto i jak kultura może odtworzyć miasto – **Miasto Marii. Siła w przyszłości**. Przybędą goście z Mariupola zrównanego przez rosyjską armię z ziemią, którym agresor nie odebrał wiary, że odbudują swoje miasto.

AAFF KIDS

Zaproszenie na projekcję filmu i warsztaty Co nas zbliża, a co oddala? **adresujemy do uczennic i uczniów klas 5–6 szkoły podstawowej**.

FILM

12–13.10.2022 ŚRODA – CZWARTEK
10.00–11.30

AUDYTORIUM (PARTER)
BILET: 10 ZŁ

Kochający gotować 12-latek dla dziadków muzułmanów jest Ibrahimem, dla żydowskiego dziadka – Abrahamem, a sam o sobie mówi po prostu Abe. Chłopiec postanawia połączyć obydwie rodziny przy wspólnym stole. W tajemnicy przed rodzicami odnajduje popularnego w Internecie kucharza Chico, który specjalizuje się w łączeniu smaków z całego świata. Chce uczyć się u niego sztuki kulinarnej. Czy chłopcu uda się przygotować wyjątkową ucztę, dzięki której zatrą się różnice między jego rodzinami?

WARSZTATY

12–13.10.2022 ŚRODA – CZWARTEK
12.00–13.00

SALE WARSZTATOWE
(3 PIĘTRO) | BILET: 12 ZŁ

Działamy jak magnesy, raz się przyciągamy, a innym razem odpychamy. Podczas warsztatów sprawdzimy, co nas zbliża, a co oddala. Znajdziemy łączące nas hasztagi. Wykorzystując odpowiednie składniki stworzymy przepis na dobrą relację.
#dobryprzepis #dobrerelacje

TWARZĄ W TWARZ

PATRYCJA MEDOWSKA
ZASTĘPCZYNI DYREKTORA ECS
DS. KULTURY OBYWATELSKIEJ

Już od 16 lat prowokujemy Państwa do poszukiwania sensu wolności. Czym jest, a czym nie jest wolność? Co się dzieje, gdy jej nie ma? W jakich sytuacjach jesteśmy gotowi bronić wolności, czasem za wszelką cenę, a w jakich ją oddać? Te filozoficzne pytania urealniamy, stając twarzą w twarz z bohaterami filmów pieczołowicie selekcjonowanych spośród setek pozycji światowego kina.

Wolność jest wymagająca – oczekuje od nas siły i odwagi. Po 24 lutego publiczna debata o wolności, nabrała dramatycznie konkretnego wymiaru. Poznajmy Katię, Oksanę, Sławika, Rodiona, Romana…

Wolność wymaga myślenia i uważności. Filmy tegorocznej edycji ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL pokazują, jak łatwo stać się wrogiem. Ale też oprawcą.

Wolność to również prawo do przemieszczania się i zamieszkania w miejscu, w którym możemy zaspakajać swoje życiowe potrzeby i w którym będziemy równo traktowani, niezależnie od płci, wieku, stopnia sprawności, pochodzenia, wyznania, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej. Intymne portrety osób konfrontujących się na co dzień z tą definicją wolności, tworzy sekcja małych form filmowych WOBEC CZŁOWIEKA. To innowacja AAFF 2022 – wyodrębniliśmy z głównego nurtu sekcje tematyczne. Druga nosi hasło WOBEC PRZESTRZENI. ECS czuje się odpowiedzialne za zachowanie tożsamości miejsca, w którym narodziła się Solidarność – ruch społeczny, który oswobodził nas ze zniewolenia totalitarnym systemem. Teren byłej Stoczni Gdańskiej im. Lenina podlega dziś drastycznym przekształceniom, pokażemy więc, jako ostrzeżenie, filmy o przekształceniach terenów postindustrialnych. Opowiedzą nam też o tym **Jacek Dominiczak**, architekt i urbanista, autor teorii miasta dialogicznego i **Aneta Lehmann**, kulturoznawczyni i pracowniczka ECS realizująca projekty społeczno-kulturalne.

Podczas festiwalu będziemy mówić też o ekologii – poznamy bliżej Simonę Kossak, biolożkę, aktywistkę na rzecz zachowania resztek naturalnych ekosystemów Polski. Poza filmem o niej, zobaczymy też w ogrodzie zimowym ECS wystawę zdjęć Simony **Zoopsychologia**, autorstwa Lecha Wilczka. Będzie jej towarzyszyć ścieżka dźwiękowa z filmu **Simona**, której autorem jest Alex Gruz.

Na deser festiwalowych formatów – wykład mistrzowski **Agnieszki Holland**. Co chce nam powiedzieć o wolności, nie będziemy zdradzać. A my na pewno mamy jeszcze dużo do zrobienia.

Fot. Grzegorz Mehring / Archiwum ECS

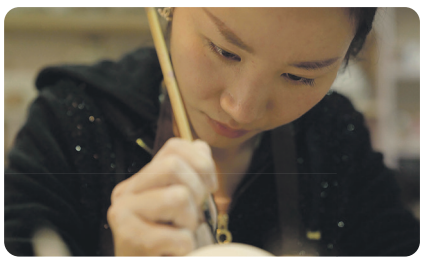

SEKRETNY ALFABET

K

PREMIERA POLSKA

8.10.2022 SOBOTA **16.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Violet Du Feng, Qing Zhao | 2022 | dokument | 1 godz. 29 min | język: chiński i napisy po polsku

Sekretny alfabet to opowieść o utajnionym języku kobiet, który pozwolił im ochronić same siebie w świecie rozdzielającym tradycyjne role. Najpierw zmuszał je do zamążpójścia, a następnie zakazywał czytać i pisać. Językiem zwanym Nushu, kobiety posługiwały się wyłącznie we własnym gronie. Poematy i pieśni spisywane na wachlarzach i serwetkach były ich sposobem na przetrwanie. Przewodniczkami po świecie słów, które nigdy nie wybrzmiały silnym głosem, są Hu Xin i Simu – kobiety zafascynowane Nushu, dążące do zachowania tego dziedzictwa i wzmacniania kobiecej solidarności nie tylko w warstwie symbolicznej.

Mimo silnego osadzenia kulturowego, film jest uniwersalną opowieścią o sile siostrzeństwa i nadziei.

SILENT TWINS

OTWARCIE FESTIWALU
SPOTKANIE
Z AGNIESZKĄ SMOCZYŃSKĄ

8.10.2022 SOBOTA **18.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Agnieszka Smoczyńska | 2022 | dramat | 1 godz. 53 min | język: angielski i napisy po polsku

Agnieszka Smoczyńska – reżyserka i scenarzystka, laureatka licznych nagród, twórczyni m.in. nagradzanych „Fugi” i „Córek dancingu” – teraz debiutuje pełnometrażowym filmem fabularnym w języku angielskim.

Film powstał na podstawie historii sióstr June i Jennifer Gibbons, rosnących w imigranckiej rodzinie w Walii. W ósmym roku życia dziewczynki przestały komunikować się ze światem, oddalając od najbliższych i rówieśników, a pozostając w relacji tylko ze sobą. Co zyskały, a co straciły?

Mówiło się, że **Silent Twins** to najpiękniejszy film w tegorocznym Cannes. Potwierdzają to laury podczas Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, gdzie – obok Złotych Lwów dla reżyserki – jury przyznało również nagrody Marcinowi Macukowi i Zuzannie Wrońskiej za muzykę oraz Jagnie Dobesz za scenografię.

PRZEŚWIETLENIE K

9.10.2022 NIEDZIELA **14.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Cristian Mungiu | 2022 | dramat | 2 godz. 5 min | język: rumuński i napisy po polsku

Christian Mungiu, znany z kameralnych filmów, tym razem tworzy wielowątkową opowieść – o globalizacji, kryzysie męskości, nacjonalizmie, stereotypach genderowych, rodzicielstwie. Akcja toczy się w małej miejscowości w Transylwanii, w której pewnego dnia zjawiają się emigranci ze Sri Lanki…

– Takie zdarzenie naprawdę miało miejsce w rumuńskiej wiosce na początku roku 2020. Chciałem pokazać, jak kruche są podstawy naszej empatii i naszego humanitaryzmu – mówił reżyser na konferencji prasowej podczas festiwalu w Cannes.

Film Cristiana Mungiu „Egzamin" zdobył nagrodę miasta Gdańska podczas AAFF 2016.

NAGRODY | Nominacja do Złotej Palmy w Cannes (2022)

SYNDROM HAMLETA

SPOTKANIE Z TWÓRCAMI

9.10.2022 NIEDZIELA **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Elwira Niewiera, Piotr Rosołowski | 2022 | dokument | 1 godz. 25 min | film: język ukraiński i napisy po polsku | spotkanie: języki ukraiński i polski

Syndrom Hamleta przedstawia pokolenie młodych Ukrainek i Ukraińców, naznaczone czasem wojny. Pięć osób spotyka się podczas przygotowań do spektaklu teatralnego na motywach szekspirowskiego „Hamleta". Sceny z prób, w połączeniu z wglądem w prywatne życie bohaterów, tworzą poruszający portret pokolenia, które chce zmierzyć się z wojenną traumą i bolesną przeszłością.

Agresja Rosji na Ukrainę w lutym 2022 roku dopisała epilog.

– Katia, Sławik i Roman walczą w szeregach ukraińskiej armii – opowiada reżyserka Elwira Niewiera. – Rodion, który jest stylistą i kostiumografem, szyje we Lwowie mundury wojskowe. Z kolei Oksana wyemigrowała do Polski, jest aktorką Teatru Powszechnego oraz organizuje pomoc humanitarną.

NAGRODY | Locarno (2022), Krakowski Festiwal Filmowy (2022)

CHLEB I SÓL K

SPOTKANIE Z DAMIANEM KOCUREM

9.10.2022 NIEDZIELA **17.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Damian Kocur | 2022 | dramat | 1 godz. 39 min | język: polski

Tymek, obiecujący pianista, student warszawskiego uniwersytetu muzycznego przyjeżdża do Strzelców Opolskich, swojego rodzinnego miasta. Chłopak spędza wolny czas w towarzystwie dawnych znajomych. Centralnym miejscem spotkań lokalnej młodzieży jest niedawno otwarty bar z kebabem, prowadzony przez osoby pochodzenia arabskiego. Tymek staje się świadkiem wzbierającej fali wrogości.

– Film nie tyle o braku tolerancji, ile o przemocy jako takiej, ponieważ ona pojawia się w różnych scenach i kontekstach – Damian Kocur opowiadał PAP.

W swoim reżyserskim debiucie fabularnym Damian Kocur łączy elementy dokumentu z fabułą. Role powierzył osobom bez doświadczenia aktorskiego. W Tymka wcielił się młody pianista Tymoteusz Bies, znany z Konkursu Chopinowskiego.

Film jest inspirowany prawdziwymi wydarzeniami, jakie rozegrały się w Ełku, w noc sylwestrową z 2016 na 2017 rok.

NAGRODY | Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Wenecji (2022), Nominacja do Złotych Lwów w Konkursie Głównym Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni (2022)

DAMIAN KOCUR | Absolwent Szkoły Filmowej im. Krzysztofa Kieślowskiego w Katowicach i doktorant Szkoły Filmowej w Łodzi. W swoim dorobku ma 8 filmów krótkometrażowych, za które otrzymał ponad 100 nagród.

ŚWIAT NA ROZDROŻU

ARTUR LIEBHART
KURATOR PROGRAMU
FILMOWEGO AAFF

Fot. Grzegorz Mehring / Archiwum ECS

Program filmowy tegorocznej edycji AAFF można scharakteryzować hamletowskim pytaniem „Być albo nie być". Kwestia ta powtarzana jest w licznych odmianach we wszystkich konkursowych filmach, choć podstawę do takiego spojrzenia na program daje nam film Elwiry Niewiery i Piotra Rosołowskiego **Syndrom Hamleta**. Jego fabuła podąża za ukraińską reżyserką teatralną, która do swojej adaptacji Szekspira szuka aktorów. Ich życie jest wypełnione dylematem Hamleta. Tak sztuka łączy się z rzeczywistością. Laureat AAFF 2016 Christian Mungiu w filmie **Prześwietlenie** przedstawia miasteczko rozerwane konfliktami, które narastały z pokolenia na pokolenie. Obcymi tu są nie tylko emigranci, Lankijczycy, ale i Francuz badający populację niedźwiedzi. Działania ekologów zamknęły tamtejszą kopalnię. Być może zagraniczny naukowiec znów nałoży kolejne ograniczenia. Reżyser wręcz nie wierzy w lepszą przyszłość tej małej społeczności, której nic już nie łączy. Damian Kocur w filmie **Chleb i sól** też podejmuje temat tolerancji i relacji międzyludzkich. Jego bohater przygląda się narastającemu napięciu w rodzinnym mieście i agresji w stosunku do emigrantów prowadzących tamtejszy bar. On, artysta, wydaje się być uodporniony na słowne zaczepki kolegów, których jest świadkiem. A jednak. Mechanizmy psychologii społecznej są nieubłagane. Widzimy, jak Tymek powoli zaczyna się ślizgać po równi pochyłej. Siostry, bohaterki filmu Agnieszki Smoczyńskiej **Silent Twins**, wybierają radykalne odcięcie się od świata, który ich nie toleruje. Zacieśniają więzy między sobą, tworząc toksyczny związek, który choć oparty na niezwykłej wyobraźni, doprowadza do zachowań egoistycznych i destrukcyjnych. A więc ucieczka we własny świat, choćby tak piękny jak w filmie Smoczyńskiej, nie jest rozwiązaniem. Ukraiński kandydat do Oscara, film **Klondike** w reż. Maryny Er Grombach, przenosi nas do Doniecka w 2014 roku. Zostać czy wyjechać? To dylemat rodziny bohaterów filmu. Dlaczego decydują się zostać? Aby „być"? Laureat festiwalu w Wenecji, film **Zdarzyło się** w reżyserii Audrey Diwan, przedstawia nam młodą kobietę we Francji lat 60. Sytuacja kobiet wtedy, niewiele się różniła od tej dzisiejszej w Polsce. Anne, zdolna i ambitna studentka, dowiaduje się, że jest w ciąży. Jej świat może runąć z powodu obowiązującego prawa. Bohaterka podejmuje walkę o swoją przyszłość. Film wykorzystuje konwencję obyczajowego thrillera i dzięki temu paradoksalnie wydaje się niezwykle realistyczny.

Filmy 16. ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL wskazują na osobiste, wewnętrzne uwarunkowania naszego życia. To w nas toczy się wojna światów i od nas zależy jej ostateczny wynik.

W trójkącie, laureat Złotej Palmy w Cannes, to satyra na nasz świat, który reżyser pokazuje widzom poprzez zachowania pasażerów eleganckiego jachtu. Katastrofa jest nieuchronna. Co z niej zostanie?

W tym roku przyjrzymy się również przestrzeniom miejskim i ich przyszłości. Specjalna sekcja filmowa WOBEC PRZESTRZENI, poświęcona jest zagadnieniom urbanistyki i problematyce społecznej związanej ze zmianami w tkance miejskiej. Gentryfikacja ulic i całych dzielnic to nie tylko pojęcie, ale i rzeczywistość.

Zapraszam na festiwal emocji filmowych i zadumy nad światem stojącym na rozdrożu.

SYNDROM HAMLETA

Fot. Leszek Zych

ROZMAWIA
RYSZARDA WOJCIECHOWSKA
DZIENNIKARKA TYGODNIKA
REGIONALNEGO „ZAWSZE POMORZE”

Pięć osób, których świat zmienił się w 2014 roku, kiedy Rosja napadła na południowo-wschodnią Ukrainę, spotyka się podczas przygotowań do spektaklu teatralnego na motywach szekspirowskiego „Hamleta”. Sceny z prób, w połączeniu z wglądem w prywatne życie bohaterów, tworzą poruszający portret pokolenia, które chce zmierzyć się z wojenną traumą i bolesną przeszłością. O dokumencie opowiada Elwira Niewiera, która stworzyła ten dokument wraz z Piotrem Rosołowskim.

Wydawałoby się, że łączenie wojny w Ukrainie z „Hamletem” to karkołomny pomysł, ale w państwa filmie sprawdza się doskonale.

– To był długi proces w dochodzeniu do tego, żeby użyć „Hamleta” jako uniwersalnego, artystycznego filtru. Chcieliśmy zwrócić uwagę na los młodych ludzi, którzy zainicjowali protesty na Majdanie, a kiedy w 2014 roku Rosja rozpoczęła wojnę w Donbasie, wielu z nich zdecydowało się pójść walczyć. To wyjątkowe pokolenie, bo pierwsze urodzone po 1989 roku już w wolnej i niepodległej Ukrainie. Pokolenie, które zapłaciło ogromną cenę za swoje zaangażowanie. Chcieliśmy stworzyć filmowy portret generacji...

Dlaczego „Hamlet”?

– Moralne wybory naszych bohaterów mają dużo wspólnych elementów z losem Hamleta, który podobnie jak nasi bohaterowie, nagle zostaje skonfrontowany z brutalną walką o władzę w swojej ojczyźnie.

To hamletowskie „Być albo nie być” dziś w Ukrainie nie jest tylko literacką metaforą. W wojennej codzienności brzmi ono bardzo dramatycznie.

– Ukraińcy stoją naprawdę przed trudnymi wyborami. Troje naszych bohaterów walczy o swój kraj, o swoją wolność, są w piekle. Jestem w bliskim kontakcie z nimi. Wczoraj np. napisał mi Roman niezwykle krótko: „Jest trudno, muszę wyjść dzisiaj na pierwszą linię frontu. A tak bardzo chce się żyć...”. Nasi bohaterowie biorą obecnie udział w heroicznej walce o Ukrainę. Na froncie są świadkami zbrodni Rosji, popełnianych każdego dnia. I nie zapominajmy, że walczą też o naszą wolność i bezpieczeństwo.

Co zdecydowało o tym, że wybraliście takich, a nie innych bohaterów?

– Najpierw musieliśmy sami zrozumieć ich los, dlatego przez prawie dwa lata jeździliśmy wielokrotnie do Ukrainy. Szukając naszych bohaterów, myśleliśmy o kilku kluczach, które mogłyby nam w tym pomóc. Chcieliśmy na przykład, aby jedną z postaci była osoba LGBT, która walczy w Ukrainie na zupełnie innym froncie, mianowicie z homofobią. I bardzo trudno było nam znaleźć takiego człowieka, który był gotowy podzielić się z nami swoją historią. Rodiona poznaliśmy dosłownie na kilka miesięcy przed rozpoczęciem zdjęć. To było jedno z trudniejszych zadań. O udziale reszty zadecydowały dwa czynniki, ich mocne życiowe historie oraz potrzeba opowiedzenia o nich. Bardzo nam zależało, żeby to była różnorodna grupa, ale żeby też miała wspólny mianownik. Warunkiem udziału było to, że każda z osób wcześniej przeszła terapię.

Wszyscy bohaterowie robią na widzu ogromne wrażenie, ale dla mnie los Katii jest bardzo poruszający.

– Katia, w czasie protestów na Majdanie, przeżyła coś w rodzaju politycznego przebudzenia. Wcześniej interesowała się polityką. Studiowała stosunki międzynarodowe. Przeszła staż w ukraińskiej Werchownej Radzie. Była więc politycznie zaangażowana. Kiedy jednak rozpoczął się Majdan, straciła iluzję, że polityka potrafi coś zmienić. Zobaczyła, jak wielkie ze sobą niesie zakłamanie i jeszcze większą korupcję. I wtedy uznała, że trzeba zejść kilka pięter niżej, żeby coś można było zmienić. Pewnego dnia wyszła ze swojego mieszkania w Kijowie i już do niego nie wróciła. Zamieszkała w namiocie na Majdanie. I tam była do końca rewolucji. A z Majdanu bezpośrednio pojechała do miejsca, w którym przeszła trening wojskowy.
Często powtarzała nam, że nie jest żołnierzem tylko człowiekiem wojny, że jeśli jej kraj jest naprawdę zagrożony, to ona idzie walczyć.
Po powrocie z frontu, przez ostatnie lata zajęła się dokumentowaniem zbrodni wojennych.

Jak sobie teraz z tym wszystkim radzi?

– Jest obarczona ogromną traumą wojenną. Stara się jednak nie dopuszcza jej do siebie. Jestem z nią w ciągłym kontakcie. To, co przeżywa teraz, jest jeszcze potworniejsze od tego, co przeżyła w latach 2014–2015. Teraz będąc na wojnie, musi absolutnie zablokować wszelkie emocje, żeby dalej funkcjonować.

Czy ponownie wróci pani do swoich bohaterów z kamerą?

– Chyba jeszcze za wcześnie, żeby odpowiadać sobie na takie pytanie. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia niektórych z naszych bohaterów, ważniejsza jest na razie bezpośrednia pomoc.

? Spotkanie z twórcami
Syndromu Hamleta
9.10.2022 NIEDZIELA **20.00**

SIMONA

SPOTKANIE Z NATALIĄ KORYNCKĄ-GRUZ

10.10.2022 PONIEDZIAŁEK **17.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET
15.10.2022 SOBOTA **15.00**

reż. i scen. Natalia Koryncka-Gruz | 2022 | dokument | 1 godz. 37 min | język: polski i cicha audiodeskrypcja

Simona – profesorka, badaczka dzikich zwierząt, mieszkanka Puszczy Białowieskiej. Nazwisko dodaje do tego obrazu kolejną narrację: potomkini słynnych Kossaków, rodziny wybitnych malarzy, autorów scen batalistycznych rozmiłowanych w patosie polskiej historii. Film w reżyserii Natalii Korynckiej-Gruz buduje wielowymiarowy portret Simony jako progresywnej i radykalnej jak na swoje czasy obrończyni zwierząt, wrażliwej i czułej na ich złożoną psychologię, a w tym wszystkim samotnej.

NAGRODY | Millennium Docs Against Gravity (2022), BNP Paribas Dwa Brzegi. Festiwal Filmu i Sztuki (2022)

SPOTKANIE PO SEANSIE | 10.10.2022
NATALIA KORYNCKA-GRUZ | Reżyserka, scenarzystka i producentka filmowa.

KLONDIKE

K

10.10.2022 PONIEDZIAŁEK **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Maryna Er Gorbach | 2022 | dramat | 1 godz. 40 min | język: ukraiński i rosyjski, napisy po polsku

Podążamy śladem Irki i Tolika, pary spodziewającej się dziecka. W środku nocy fragment zestrzelonego samolotu burzy ścianę ich domu.

Pasażerski Boeining 777 rzeczywiście spadł na ziemię. 17 lipca 2014 roku niedaleko wsi Hrabowe w obwodzie donieckim na Ukrainie, zestrzelił go pocisk wystrzelony z wyrzutni sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej. Śmierć poniosły wszystkie osoby znajdujące się na pokładzie – 283 pasażerów i 15 członków załogi.

Odtwórczynią roli Irki jest Oksana Czerkaszyna, występująca również w filmie **Syndrom Hamleta**.

Film jest ukraińskim kandydatem do Oscara w kategorii najlepszy film zagraniczny.

NAGRODY | MFF w Berlinie (2022), Sundance Festival (2022), Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Stambule (2022)

TWARZE, PLAŻE

SEKCJA: WOBEC PRZSTRZENI

11.10.2022 WTOREK **18.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. JR, Agnés Varda | 2017 | dokument | 1 godz. 33 min | język: francuski i napisy po polsku

Filmowa podróż przez Francję mniejszych miast razem z Agnés Vardą, reżyserką filmową i fotografką, oraz JR – autorem murali, artystą ulicznym, fotografem. Główni bohaterowie, a zarazem twórcy filmu, postanawiają ruszyć w trasę furgonetką wyposażoną w fotobudkę oraz wielkoformatową drukarkę. Przemierzając francuskie peryferie, poznają opowieści pojedynczych osób oraz niewielkich społeczności, które uwieczniają na fotograficznych interwencjach w scenerii wiosek i miasteczek.

Twarze, plaże to poruszający obraz zanikających miejsc, wspomnień i unikalnej lokalności, postindustrialnych przestrzeni i prowincji.

CHŁOPIEC Z NIEBIOS

11.10.2022 WTOREK **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Tarik Saleh | 2022 | dramat | 2 godz. 6 min | język arabski i napisy po polsku

Film nazywany „House of Cards" w egzotycznej scenerii. Reżyser i scenarzysta **Chłopca z niebios**, Tarik Saleh, snuje opowieść o dążeniu do władzy, manipulacjach i rozlewie krwi. Za pomocą politycznego thrillera kreśli, niekoniecznie pozytywny, portret współczesnego egipskiego społeczeństwa.

Akcja nie toczy się u szczytów władzy państwowej, ale na prestiżowym uniwersytecie w Kairze. Po śmierci imama rozpoczyna się bezwzględna walka o wpływy. Młody student, syn rybaka, zostaje wplątany w intrygę i mimo prób pozostania przy swoich ideałach, staje wobec brutalnej rzeczywistości.

NAGRODY | Cannes (2022)

LIKE LEON

ROZMOWA
Z KRZYSZTOFEM „LEONEM”
DZIEMASZKIEWICZEM
SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA

12.10.2022 ŚRODA **16.00** / MEDIATEKA (1 PIĘTRO)
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

reż. Marek Nurzyński | 2022 | dokument | 41 min | język: polski, francuski i napisy po polsku

Reżyser Marek Nurzyński zaprasza widzów do świata wykreowanego przez słynnego, pochodzącego z Sopotu performera – Krzysztofa „Leona” Dziemaszkiewicza. Bezkompromisowe środki wyrazu, przekraczanie granic konwencji i stylu, ciągłe podważanie i kwestionowanie to cechy typowe dla twórczości Leona – choć trudno mówić o typowości w kontekście postaci tak złożonej.

Film **Like Leon** to próba ujęcia artystycznej drogi bohatera, jego biografii i relacji ze światem sztuki.

HOMO SAPIENS

SEKCJA: WOBEC PRZSTRZENI

12.10.2022 ŚRODA **16.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Nikolaus Geyrhalter | 2016 | dokument | 1 godz. 34 min | język: brak dialogów

Co pozostawi po sobie ludzkość, jeśli wyginie? – pyta reżyser Nikolaus Geyrhalter. I stawia odważną tezę, że tereny, które odebraliśmy naturze, powrócą do niej. Materialne świadectwa działalności człowieka, opuszczone miasta, porośnie roślinność.

Ten dokument powstawał przez cztery lata w Europie, USA, Japonii i Argentynie. Ujęcia pozbawione komentarza szeroko przedstawiają różnorakie aktywności człowieka, od relacji ze zwierzętami po konflikty zbrojne. Żadna z działalności człowieka nie pozostaje obojętna wobec kondycji planety Ziemia.

Czy jest jeszcze dla nas ludzi nadzieja?

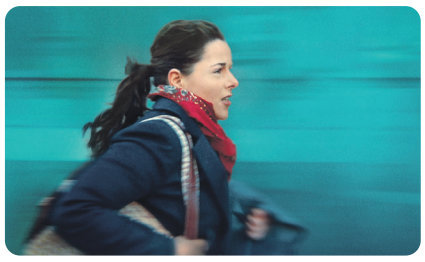

NA PEŁNY ETAT

12.10.2022 ŚRODA **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Eric Gravel | 2022 | dramat | 1 godz. 25 min | język: francuski i napisy po polsku

Film w bardzo realistyczny sposób ujmuje dobrze znane nam dzisiaj problemy – niepewność jutra, niestabilny rynek pracy, społeczne niepokoje, brak bezpieczeństwa socjalnego. Portret silnej kobiety Marie, starającej się pogodzić wychowanie dwójki dzieci z pracą w luksusowym hotelu, staje się tym samym uniwersalną historią o życiu pod ciągłą presją i ciemnych stronach kapitalizmu.

W bohaterkę filmu wcieliła się Laure Calamy znana z takich filmów, jak „Wyszłam za mąż, zaraz wracam” czy „Osiołek, kochanek i ja”.

NAGRODY | MFF w Wenecji (2021)

SCENARIUSZE ARCHITEKTURY

SEKCJA: WOBEC PRZSTRZENI

12.10.2022 ŚRODA **15.30** / START PRZY KASACH ECS (PARTER)
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

Spacer po terenach stoczniowych | w roli przewodnika: Jacek Dominiczak

Czy dla architektury trzeba pisać scenariusze? Dlaczego stocznia była „niemal” spełnieniem marzeń modernistów? Co decyduje o tym, że architektura staje się magnesem? – na te i wiele innych pytań padną odpowiedzi podczas spaceru z prof. Jackiem Dominiczakiem, architektem, urbanistą, szefem Pracowni Projektowania Wnętrz Miejskich na Wydziale Architektury Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Zajrzymy do wnętrza stoczni, w której przez ponad 150 lat pisała się nie tylko przemysłowa, ale i polityczna, kulturowa i społeczna historia Europy. A teraz my dopisujemy swój rozdział.

Zapraszamy na wspólny spacer.

SCENARIUSZE ARCHITEKTURY

ROZMAWIA: **DARIUSZ SZRETER**
DZIENNIKARZ TYGODNIKA REGIONALNEGO „ZAWSZE POMORZE”

Stocznia to była gigantyczna maszyna. I nagle ta maszyna przestała budować statki, przestała więc działać, kompletnie stanęła. I w tym momencie utraty zaprojektowanej funkcji, młodzi ludzie się w niej zakochali! – mówi prof. Jacek Dominiczak, architekt, urbanista, szef Pracowni Projektowania Wnętrz Miejskich na Wydziale Architektury Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

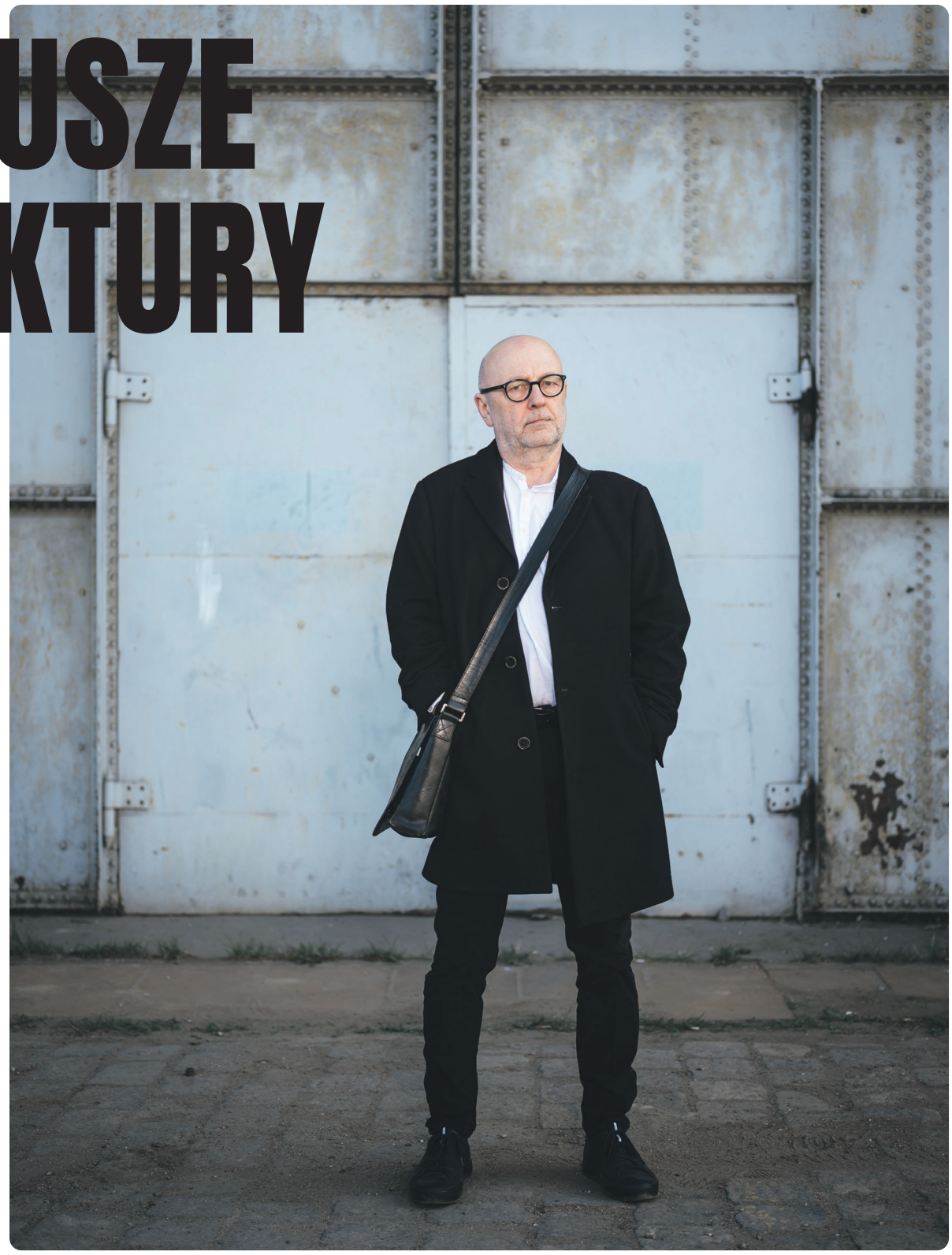

Fot. Renata Dąbrowska / Archiwum ECS

Spacer po terenach stoczniowych, którego będziesz przewodnikiem, zatytułowałeś SCENARIUSZE ARCHITEKTURY. Scenariusz to coś dynamicznego, co dzieje się w czasie, rozwija. Natomiast architektura... Trudno o coś bardziej statycznego.

– Jak sobie jednak wyobrazisz, że idziesz przez budynek czy miasto, to już to jest doświadczenie architektury w czasie. Albo inny przykład. Oglądałem transmisję z pogrzebu królowej Elżbiety i tam dopiero było czuć architekturę katedry Westminsterskiej, jej precyzyjnie ustawione światło, wpasowaną w akustykę muzykę… Żeby taką przestrzeń zbudować, trzeba było najpierw wyobrazić sobie scenariusz akcji, która w niej będzie się rozgrywać. Wybierając tytuł spaceru, odwoływałem się do zdania, które sformułował Rem Koolhaas, autor „Delirycznego Nowego Jorku”, książki, która zapewniła mu status ulubionego architekta nowojorczyków, choć wcześniej nie zajmował się architekturą. Otóż Koolhaas stwierdził, że w XX i XXI wieku nasza wyobraźnia kształtowana jest przez film i dlatego architekci, jeśli chcą porozumieć się ze współczesnymi ludźmi, muszą pisać scenariusze dla architektury. Dotychczas wystarczył sprawny układ funkcjonalny budynku czy miasta. Dzisiaj trzeba projektować w nich zdarzenia i klimaty, wywoływać nastroje.

Czy nie jest tak, że w większości budynków użyteczności publicznej, wydarza się właśnie ich funkcjonalność?

– W słabych budynkach rzeczywiście tak jest. Kiedy wchodzisz do kiepsko zaprojektowanego teatru, jedyne co wiesz, to gdzie jest szatnia, gdzie toaleta, a gdzie widownia. Natomiast, gdy wchodzisz do dobrze zaprojektowanego, to czujesz wewnętrzne poruszenie. Bardzo często jest tak nawet kosztem tego, że nie widzisz w pierwszej chwili, gdzie jest szatnia i toalety. Kiedy wchodzisz do Gdańskiego Teatru Szekspirowskiego…

...to siedząc w bocznej galerii nie widzisz sceny.

– Ale to jest teatr elżbietański! Przy elżbietańskim układzie sceny wszystko widzisz niemal znakomicie. Natomiast w gdańskim teatrze dodano jeszcze scenę włoską, pudełkową, no i wtedy z bocznych galerii widoczność jest rzeczywiście zaburzona. Ja to akceptuję, bo teatr to nie to samo, co kino. W kinie, tej maszynie do oglądania, słup przed ekranem jest niedopuszczalny. Natomiast przeżycie w teatrze to coś innego, coś podobnego do zdarzenia w katedrze Westminsterskiej, w której przecież nie wszyscy wszystko widzieli. Chodzi o aurę bliskości autentycznego zdarzenia. To nie jest tak, że teatr jest tylko i wyłącznie wizualną maszyną.

Czyli postulujesz, by skończyć z modernistycznym fetyszem funkcjonalności?

– To nie modernizm wymyślił funkcjonalność. Nie wierzę, by kiedykolwiek uważano, że budynek nie musi być funkcjonalny. Natomiast reforma modernistyczna polegała na tym, że uznano, iż jak coś jest funkcjonalne, to już wystarczy. I z tym trzeba skończyć,

Fot. Dawid Linkowski / Archiwum ECS

bo architektura nie tak działa. Z tego właśnie powodu ludzie w Gdańsku chodzą na kolację na Główne Miasto, a nie do restauracji na nowo wybudowanych osiedlach mieszkaniowych. Poza Garnizonem, który jest zbudowany właśnie tak, że jest w nim coś ponad funkcjonalność. Jest tam klimat, jego atmosfera, która wprowadza nas w nastrój miejskiej wspólnoty, w to wszystko, co jest w scenariuszach wielu dobrych filmów.

A co ze scenariuszem stoczni?

– Stocznia jest niezwykle ciekawym obiektem. Będę chciał pokazać zwiedzającym właśnie to, że ten fragment miasta został zbudowany jak gigantyczna maszyna – niemal spełnione marzenie modernistów. I nagle ta maszyna przestała budować statki, przestała więc działać, kompletnie stanęła. I w tym momencie utraty zaprojektowanej funkcji, młodzi ludzie zakochali się w stoczni! Pokażę te miejsca stoczni, w których pojawiła się postfunkcjonalna atmosfera, jak choćby ulica Elektryków. To nie jest przestrzeń starannie architektonicznie zaprojektowana: nie jest ani super funkcjonalna, ani łatwo dostępna – żeby tam wejść w weekend, trzeba stać w ogromnej kolejce. Nie bardzo jest tam miejsce na szatnię, toalety nie są luksusowe. A jednak, to miejsce przyciąga ludzi w sposób zupełnie niesłychany. To nowe pokolenie konsumentów architektury, które jednak szuka smaków innych niż kiedyś. Już nie chodzi tylko o łatwość i wygodę używania architektury. Chodzi przede wszystkim o aurę, o przestrzeń dla spotkania.

A co z tą architekturą, która powstaje teraz na terenach stoczniowych? Widzisz tam jakiś scenariusz?

– Będę chciał porozmawiać z ludźmi o samym budynku ECS – budynku o pochylonych ścianach. To architektoniczny film do ciekawych odczytań. Sam interpretowałem, że jest to jakoś symbolicznie związane z wiatrem, choć dziwnie wiał on w kierunku stoczni, a nie ze stoczni w kierunku świata. Aż usłyszałem opowieść Wojtka Targowskiego, architekta tego budynku, która sprowadziła mnie trochę bliżej ziemi. Wspomniał, że gdy projektował ten budynek, przechodził przez fragment stoczni, gdzie składowane były pokryte rdzą blachy do produkcji statków. To ich stojaki dla bezpieczeństwa były lekko pochylone. Architekt uznał więc, że pochylenie stalowego budynku będzie bardzo stoczniowe. Tak czy inaczej, to też nie jest rozwiązanie inspirowane jedynie funkcją przestrzeni. To samo można powiedzieć o hallu głównym. W czasach strajku Solidarności każdy plac na terenie stoczni stawał się miejscem, w którym ludzie się spotykali i gromadzili. I teraz, gdy wchodzi się do budynku ECS, trafia się na wielką otwartą przestrzeń.

Zależy którędy wchodzisz. Bo jak wejściem głównym, to trafiasz w dość wąski korytarz.

– I to jest niefortunne. Wąski korytarz, szatnia po prawej, kasy, sklep. Taki funkcjonalny hall tam się zrobił. Natomiast wchodząc od strony pomnika przeżywasz emocje: wchodzisz na miejski plac w środku budynku – plac stał się ogrodem, zakwitł.

A ogród to nie agora.

– I tu dochodzimy do dyskusji o tzw. betonozie, z którą mam pewien problem. Betonoza to dla mnie wielkie place parkingowe, na których nie ma drzew. Dlatego namawiam Gdańsk, żeby zaczął sadzić drzewa na parkingach. Natomiast jeżeli ktoś nazywa betonozą miejski plac przed ratuszem i postuluje, by zamienić go w skwer, to ja się z tym nie zgadzam. Plac przed ratuszem to ma być miejsce, na którym zawsze może odbyć się manifestacja, strajk, koncert, wystąpić teatr uliczny, a w dzień targowy mogą przyjechać sprzedawcy kwiatów. Nie należy zamieniać centralnych placów miejskich w skwery, bo to nie jest to samo. Skwer ma swoją rolę w mieście, jest potrzebny, ale plac miejski, nie przez przypadek, w jednych miastach nazywany jest rynkiem, a w Gdańsku zawsze targiem. Spójrzmy na Długi Targ w Gdańsku. To nie jest przestrzeń zieleni. Owszem, rośnie tam kilka drzew, ale jest to typowy, miejski plac i nic dziwnego, że właśnie tam odbywają się wszystkie protesty.

Albo na placu przed ECS.

– Który też nie jest parkiem. Tymczasem pojawia się tendencja, by cała przestrzeń publiczna nam kwitła. Mówiłem o drzewach w ECS, teraz pojawił się zwycięski projekt zasadzający sad jabłkowy wzdłuż Drogi do Wolności, drogi stoczniowych strajków. Dla mnie to są symbole zbyt linearne, bo mówiące, że protesty już się skończyły i teraz już wszystko kwitnie.

Czyli chce się tam wpisać scenariusz końca historii.

– To dokładnie chciałem powiedzieć. I sądzę, że zbyt szybko napisano ten scenariusz, a może nigdy nie powinien być napisany. Świat nie rozwija się linearnie, więc każdy ratusz powinien stać przy otwartym placu tak, by prezydent, burmistrz w swoim gabinecie, cały czas widział, czy plac wibruje codziennością, czy zapełnia się protestem.

Scenariusze architektury
spacer po terenach stoczniowych
z Jackiem Dominiczakiem
12.10.2022 ŚRODA **15.30**

Stocznia jako miasto
oprowadzanie po wystawie STOCZNIA
z Anetą Lehmann w roli przewodniczki
15.10.2022 SOBOTA **13.00**

PAN HANOI

ROZMOWA Z CHINHEM DO XUANEM, WOJTKIEM GODKIEM, RAFAŁEM WOJCZALEM
SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA

13.10.2022 CZWARTEK **17.00** / MEDIATEKA (1 PIĘTRO)
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

reż. Wojtek Godek | 2022 | dokument | 11 min | język: polski

Chinh Do Xuan przybył do Gdańska w latach ’80. XX wieku. Mając za sobą doświadczenie komunistycznego Wietnamu, w okresie transformacji postanowił założyć własny biznes – bar serwujący kuchnię orientalną. Przez lata działalności zdobył rzeszę klientów, z którymi nawiązał bliskie, przyjacielskie relacje. Z powodu pandemii COVID-19 nad Chinhem zawisło widmo bankructwa. Z pomocą przyszli mu wierni klienci oraz trójmiejscy gastronauci, dzięki którym bar HANOI przetrwał ten trudny czas.

Pan Hanoi to opowieść o doświadczeniu wojny w Wietnamie, poszukiwaniu swojego miejsca w nowej rzeczywistości, a przede wszystkim o sile solidarności.

WOJTEK GODEK | Absolwent Brighton Film School (obecnie Screen and Film School), producent i reżyser, laureat nagrody TTA 2018. Występował w teatrze, teatrze telewizji, filmach i serialach. Obecnie zajmuje się tworzeniem nowych mediów.

RAFAŁ WOJCZAL | Producent i operator z 10-letnim stażem. Fotoreporter. Laureat – Yachów, Gdańsk Press Photo. Trzykrotnie nominowany do Grand Press Photo. Członek zespołu Trupa Trupa.

ULICA GENTRYFIKACJI 1

SEKCJA: WOBEC PRZSTRZENI

13.10.2022 CZWARTEK **18.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Zed Nelson | 2019 | dokument | 1 godz. 34 min | język: angielski i napisy po polsku

Wschodni Londyn, Hoxton Street. Ulica zamieszkiwana do niedawna głównie przez osoby starsze, ubogie, imigrantów. Przy Hoxton działały rodzinne zakłady z wieloletnią historią. Napływ klasy średniej, a wraz z nim gentryfikacja i dominacja kapitału sprawiły jednak, że ceny nieruchomości w tej okolicy osiągnęły bezprecedensowy poziom. W miejscu zakorzenionych usług i lokali pojawiły się luksusowe apartamentowce, start-upy i drogie restauracje, a w nich wystylizowani ludzie. Pogłębiające się podziały klasowe sprzyjają rosnącej frustracji i populistycznym poglądom.

Film powstawał na przestrzeni czterech lat, a dzięki Huxton Street udało się udokumentować zmiany w przededniu brexitu.

LOMBARD

13.10.2022 CZWARTEK **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Łukasz Kowalski | 2022 | dokument | 1 godz. 18 min | język: polski

Reżyser cztery lata spędził z kamerą w lombardzie na bytomskim Bobrku, w dzielnicy zwanej „polskim Detroit”, pełnej społecznych problemów. Lombard – reklamujący się hasłem „przyjmiemy wszystko – od igły po helikopter”, pieszczotliwie nazywany „helikopterkiem” – mieści się w trzypiętrowej kamienicy. Osobne pokoje zajmują narty, sprzęt AGD i ponad 70 tys. przedmiotów, które czekają na nabywców.

Lombard prowadzi para szalonych właścicieli, Jola i Wiesiek, którzy starają się utrzymać swój biznes i związek. Ich awantury o brak rentowności przeplatają się z czułymi propozycjami zaparzenia kawy i rozmowami o strategii marketingowej.

– Od samego początku wiedziałem, że to nie będzie film o biedzie, patologii i ludziach, którzy sobie nie radzą. Wręcz przeciwnie, oni się zmagają z rzeczywistością, wspierają siebie nawzajem, dają sobie nadzieję, to dokument o nich – mówił w radiowej Dwójce Łukasz Kowalski, reżyser i autor scenariusza filmu.

Nomem omen helikopterek mieści się przy ulicy Wytrwałych 1.

NAGRODY | CPH:DOX Kopenhaga (2022), MILLENNIUM DOCS AGAINST GRAVITY (2022)

ZDARZYŁO SIĘ

14.10.2022 PIĄTEK **18.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Audrey Diwan, scen. Audrey Diwan, Marcia Romano | 2021 | dramat | 1 godz. 40 min | język: francuski i napisy po polsku

Akcja filmu opartego na autobiograficznej książce Annie Ernaux, rozgrywa się we Francji w 1963 roku. Zdolna studentka literatury francuskiej – w tej roli Anamaria Vartolomei, której kreację już obsypano nagrodami – zachodzi w niechcianą ciążę. Świadoma, że wczesne macierzyństwo przekreśli jej dobrze zapowiadającą się przyszłość akademicką, postanawia doprowadzić do nielegalnej wówczas we Francji aborcji. Bohaterka ryzykuje studia, wolność i zdrowie, by zachować swoją wolność.

Niemożność samostanowienia, systemowa opresja i samotność głównej bohaterki tworzą niezwykle przejmujący obraz.

NAGRODY | MFF w Wenecji (2021), Cezar (2022), Festival de Lyon (2022)

W TRÓJKĄCIE

14.10.2022 PIĄTEK **20.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. i scen. Ruben Östlund | 2022 | dramat | 2 godz. 30 min | język: angielski i napisy po polsku

Ruben Östlund – twórca „Turysty" i „The Square", dwukrotny laureat Złotej Palmy w Cannes – tym razem wysyła swoich bohaterów w rejs luksusowym statkiem. Widzowie poznają gwiazdkę Instagrama Yayę (Charlbi Dean), początkującego modela Carla (Harris Dickinson) i stale pijanego kapitana (Woody Harrelson), którym towarzyszą emerytowani handlarze bronią, rosyjski król nawozu, podstarzałe diwy i zrzędliwe milionerki.

Östlund nie oszczędza bohaterów: demaskuje ich próżność, kpi z influencera, wyśmiewa świat mody. Pod płaszczykiem czarnego humoru przemyca drapieżny komentarz do czasów, w których żyjemy. A są to czasy absurdalne.

NAGRODY | Festiwal Filmowym w Cannes (2022)

CZY TWÓRCA MA OBOWIĄZKI WOBEC WSPÓŁCZESNOŚCI?

WYKŁAD MISTRZOWSKI

Fot. Dawid Linkowski / Archiwum ECS

14.10.2022 PIĄTEK **17.00** / AUDYTORIUM
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

Agnieszka Holland wygłosi podczas AAFF wykład mistrzowski
Czy twórca ma obowiązki wobec współczesności?

Agnieszka Holland to najbardziej znana i ceniona za granicami kraju polska reżyserka i scenarzystka. Sięga po tematy trudne, jak Holocaust, wojna, ekologia. Konfrontuje swoich bohaterów z wyborami granicznymi. Jej filmy zdobywały wiele nagród na prestiżowych festiwalach m.in. w Cannes, Berlinie czy Montrealu. Była nominowana do Oscara za najlepszy scenariusz adaptowany „Europa, Europa" (1990). Jest członkinią Europejskiej Akademii Filmowej przyznającej Felixy.

Artystka nie milczy w sprawach społecznych. Opowiada się za otwartą Europą oraz przeciw populistycznym i nacjonalistycznym ruchom. Staje w obronie słabszych – społeczności LGBTQ, kobiet i artystów więzionych przez reżimy. Odbierając w Gdyni Platynowe Lwy za całokształt twórczości (2021), mówiła o tragedii, jaka rozgrywa się na polsko-białoruskiej granicy.

Mieliśmy szczęście już wielokrotnie gościć Agnieszkę Holland w ECS, ale jeszcze nigdy nie wygłosiła wykładu mistrzowskiego.

ZOOPSYCHOLOGIA

LECH WILCZEK. WYSTAWA ZDJĘĆ

10–28.10.2022
W TRAKCIE FESTIWALU | 10–22
POZOSTAŁE DNI:
PONIEDZIAŁEK – PIĄTEK | 10–17
SOBOTA – NIEDZIELA | 10–18

OGRÓD ZIMOWY
WSTĘP WOLNY

Lech Wilczek (1930–2018) stworzył najpiękniejsze i najbardziej znane portrety, intymne i pełne czułości – Simony Kossak (1943–2007), biolożki, profesor nauk leśnych, miłośniczki i znawczyni Puszczy Białowieskiej, autorki popularnych radiowych gawęd. Zdjęcia powstały w leśniczówce Dziedzinka, w sercu puszczy, gdzie wspólnie mieszkali kilkanaście lat.

Lech Wilczek jest autorem książek i albumów fotograficznych o tematyce przyrodniczej i wielkim orędownikiem ochrony środowiska.

Bohaterowie tej opowieści już nie żyją. Dziedzinka jest chronionym zabytkiem.

SIMONA

ALEX GRUZ. ŚRODOWISKO DŹWIĘKOWE

10–15.10.2022
DNI POWSZEDNIE | 15–22
WEEKEND | 14–22

OGRÓD ZIMOWY
WSTĘP WOLNY

Wrażenia wizualne wzbogacamy o dźwięk – wystawie **Zoopsychologia** towarzyszy muzyka pochodząca z festiwalowego filmu **Simona** (reż. i scen. Natalia Koryncka-Gruz), który będziemy prezentować 10 i 15 października.

Na kompozycję składają się głosy zwierząt, natury i dźwięk fletu. Autorem jest Alex Gruz, kompozytor, producent muzyki elektronicznej, sound designer, na co dzień mieszkający i tworzący w Londynie.

Fot. Dawid Linkowski / Archiwum ECS

STOCZNIA JAKO MIASTO

SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI

15.10.2022 SOBOTA **13.00**

SALA WYSTAW CZASOWYCH
KUP BILET

Oprowadzanie po wystawie STOCZNIA | w roli przewodniczki: Aneta Lehmann

Sieć ulic, różnorodna architektura, funkcje przemysłowe, ale i przedszkole, hala sportowo-widowiskowa i szpital – Stocznia Gdańska była jak miasto w mieście. W całej powojennej historii w przemyśle stoczniowym w Gdańsku było zatrudnionych ponad 140 tys. osób.
Po wystawie czasowej STOCZNIA | CZŁOWIEK. PRZEMYSŁ. MIASTO właśnie tropem miasta oprowadzi Aneta Lehmann, kulturoznawczyni, pracowniczka ECS realizująca projekty społeczno-kulturalne, jednocześnie współtwórczyni sukcesu gdańskiej edycji Open House.

– W trakcie oprowadzania opowiem o tym złożonym organizmie, jakim była stocznia – mówi Aneta Lehmann. – Przyjrzymy się stoczni, choć będziemy też sięgać dalej. Na wystawie znajdziemy bowiem artefakty symbolicznie podkreślające wspólnotę miasta i stoczni, ale też takie, które w sposób bezpośredni i namacalny je rozgraniczały.

Zwiedzający dowiedzą się również, w jaki sposób rozwijał się ten potężny zakład, a właściwie zakłady, bo stoczni, w gruncie rzeczy, było kilka. Oprowadzanie będzie również okazją do zastanowienia się nad tym, co stanie się z tym mikroświatem w perspektywie nowej, postoczniowej rzeczywistości. Jego przekształceń doświadczamy już teraz, a wciąż wiele jeszcze przed nami.

STOCZNIA

WYSTAWA DO

30/09/2023

ECS europejskie centrum solidarności

GDAŃSK
PL. SOLIDARNOŚCI 1

BILETY
/ kasy
/ ecs.gda.pl

Fot. Janusz Uklejewski / PAP

ORGANIZATORZY ECS

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

GDAŃSK

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

PARTNER

GIWK

GŁOSUJMY!

O nagrodę publiczności i nagrodę jury – tradycyjnie walczą festiwalowe filmy oznaczone w programie literą K. W tym roku jest ich pięć – trzy dokumenty i dwie fabuły. Same nowości.

NAGRODA PUBLICZNOŚCI

Przed projekcją warto zaopatrzyć się w KUPON KONKURSOWY – który można pobrać z biura festiwalowego (obok wind) lub od wolontariuszy przed wejściem do audytorium – a po seansie go wypełnić. Im więcej punktów przyznamy filmowi, tym wyższa będzie ocena (1–5). Zachęcamy do udziału w plebiscycie. Zwycięski tytuł ogłosimy 18 października, a wśród uczestników konkursu rozlosujemy nagrody.

NAGRODA JURY

Jury wyróżni ten film, który najtrafniej odnosi się do wyzwań współczesności i przyczynia się do promocji solidarności. Nagrodę AAFF w wysokości 30 tys. zł tradycyjnie ufundowała prezydent Gdańska. Laureata poznamy w ostatni festiwalowy wieczór, 15 października.

LAUREACI NAGRODY PUBLICZNOŚCI AAFF

2021 | **Margot i Alma** | reż. Anaïs Volpé | 2021 | komediodramat
2020 | **Witamy w Czeczenii** | reż. David France | 2020 | dokument
2019 | **Bóg istnieje, a jej imię to Petrunia** | reż. Teona Strugar Mitevska | 2019 | dramat
2018 | **Dom nad morzem** | reż. Robert Guédiguian | 2017 | dramat
2017 | **W ułamku sekundy** | reż. Fatih Akin | 2017 | dramat
2016 | **Ja, Daniel Blake** | reż. Ken Loach | 2016 | dramat
2015 | **Sól ziemi** | reż. Wim Wenders, Juliano Ribeiro Salgado | 2014 | dokument
2014 | **Mama** | reż. Xavier Dolan | 2014 | dramat
2013 | **Ida** | reż. Paweł Pawlikowski | 2013 | dramat
2012 | **Pan Lazhar** | reż. Philippe Falardeau | 2011 | dramat

W TYM ROKU JURY TWORZĄ

BŁAŻEJ HRAPKOWICZ | Krytyk filmowy. Gospodarz programów Kino Mówi w Ale kino+ i Hrapkowidz w radiowej Czwórce. Współprowadzący Aktualności Filmowe+ i prowadzący Premierową Jazdę na antenie Canal+. Dyrektor artystyczny festiwalu CINEMAFORUM w Warszawie. Członek Europejskiej Akademii Filmowej i Międzynarodowej Federacji Krytyków Filmowych (FIPRESCI).

ANNA JADOWSKA **|** Reżyserka i scenarzystka, absolwentka Łódzkiej Szkoły Filmowej i Szkoły Wajdy. Film fabularny „Dotknij mnie", którego była współreżyserką, zdobył Złotego Lwa w Konkursie Kina Niezależnego Festiwalu Filmowego w Gdyni (2004). Rok później, na tym samym festiwalu, otrzymała nagrodę dla najlepszego polskiego debiutu za film „Teraz ja". Jej ostatni film fabularny „Kobieta na dachu" był pokazywany w Konkursie Głównym Festiwalu Filmowego w Gdyni, a występująca w nim Dorota Pomykała otrzymała nagrodę za najlepszą rolę kobiecą.

DR HAB. MAŁGORZATA JANKOWSKA | Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, wykładowczyni i kuratorka, która pracę badawczą rozpoczęła, opisując twórczość polskich artystek i artystów eksperymentujących z filmem. Obecnie jej zainteresowania koncentrują się wokół zagadnień związanych ze sztuką współczesną w kontekście kulturowym ze szczególnym uwzględnieniem nowych mediów oraz związków pomiędzy sztuką, nauką i technologią.

MIASTO MARII. SIŁA W PRZYSZŁOŚCI

SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI

15.10.2022 SOBOTA **16.00** | BIBLIOTEKA (1 PIĘTRO)
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

Rozmowa o Mariupolu | język: ukraiński i polski

Mariupol jest tragicznym symbolem rosyjskiej agresji na Ukrainę oraz świadkiem wojennych zbrodni popełnianych przez agresora. Mariupol jest także symbolem bohaterskiej obrony ukraińskich żołnierzy. Mariupol jednak to przede wszystkim miasto wielokulturowe, z bogatą historią, prężną kulturą i aktywnymi mieszkańcami dumnymi ze swojej małej ojczyzny, którzy już snują plany na przyszłość.

Huty i prorosyjskie sympatie

Mariupol, miasto partnerskie Gdańska, leży we wschodniej części Ukrainy, nad Morzem Azowskim, blisko Krymu. Wiele nas łączy – niemal pół miliona mieszkańców, położenie nad morzem i charakter portowy. Przed 24 lutego 2022 roku przeciętnemu mieszkańcowi Polski trudno było jednak kojarzyć Mariupol z czymkolwiek.

– Jeśli już jakieś skojarzenia się pojawiały, to wpisywały się w typowy obraz miasta z Donbasu: huty, przemysł ciężki, industrialna architektura, rosyjskojęzyczna ludność, a nawet prorosyjskie sympatie – mówi Kacper Dziekan z ECS, ekspert ds. wschodnich, członek międzynarodowego zespołu tworzącego Port Kultur w Mariupolu, gospodarz spotkania. – Wojna, która zaczęła się w Ukrainie w 2014 roku dotknęła Mariupol bezpośrednio i tragicznie. Miasto zostało tymczasowo przejęte przez separatystów, jednakże ostatecznie wojskom ukraińskim udało się je odbić. Nie obyło się bez ofiar śmiertelnych. Mieszkańcy się podzielili, ale większość zadeklarowała wolę pozostania w Ukrainie. Ostatecznie front ustabilizował się ok. 20 km od Mariupola. W ten sposób, na osiem lat stał się on przyfrontowym miastem, a wojenna rzeczywistość codziennością. Umocnił się także związek miasta z Ukrainą.

Dom wielu narodów

Paradoksalnie, ostatnie osiem lat to okres dużego rozkwitu. Nowe projekty infrastrukturalne, biznesowe, społeczne i kulturalne czyniły Mariupol miejscem coraz bardziej atrakcyjnym dla mieszkańców, a także przyjezdnych. Wpłynęło to także na jego turystyczny potencjał. Mariupol bowiem jest ośrodkiem mającym wiele do zaoferowania. Założony pod koniec XVIII w. przez greckich uchodźców z Krymu, stał się domem dla wielu narodów i grup etnicznych: wspomnianych Greków, ale także Tatarów, Gruzinów, Niemców, Polaków, Żydów oraz oczywiście Rosjan i Ukraińców. Grecka społeczność zachowała, unikatowy na skalę światową, dialekt języka greckiego. Portowy charakter miasta umożliwiał rozwój gospodarczy, zaś z czasem rosło znaczenie przemysłu ciężkiego. Mariupolskie huty stali, rozsławione w ostatnich miesiącach heroiczną obroną żołnierzy pułku Azow, należały do największych w Europie.

Dziedzictwo w gruzach

Dziś większość tego dziedzictwa materialnego leży w gruzach. Rosyjskie bombardowania w połączeniu z brutalną pacyfikacją miasta przez wojska Putina, doprowadziły do zniszczenia ok. 90 proc. infrastruktury miejskiej. Mariupol znajduje się pod rosyjską okupacją. Znaczną część mieszkańców dotknął exodus, a liczba zabitych jest niemożliwa do oszacowania. Choć sytuacja rysuje się w najczarniejszych barwach, mieszkańcy, prawowite władze Mariupola oraz rząd ukraiński nie tracą nadziei. Miasto Marii – to właśnie znaczy grecka nazwa Mariupolis – zostanie odzyskane oraz odbudowane. Jeszcze nowocześniejsze. Jeszcze piękniejsze. Niebagatelny udział w tym procesie będzie miała kultura. Już dziś powstają plany i wizualizacje tego miasta z marzeń.

Niech żyje ukraiński Mariupol!

Fot. Magdalena Majchrzakowska

UCZESTNICY ROZMOWY

MARINA JURCZENKO | Absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Państwowym w Mariupolu. Pracowniczka Muzeum Gdańska. Członkini międzynarodowego zespołu tworzącego Port Kultur w Mariupolu.

DR DMITRIJ PANTO | Pracownik Działu Naukowo-Edukacyjnego Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku. Absolwent historii na Państwowym Uniwersytecie im. C. Walichanowa w Kokczetawie (Kazachstan) i filozofii na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Członek międzynarodowego zespołu tworzącego Port Kultur w Mariupolu.

KACPER DZIEKAN | moderator | Ekspert ds. wschodnich, pracownik Działu Projektów Obywatelskich ECS. Członek międzynarodowego zespołu tworzącego Port Kultur w Mariupolu.

BOHATER O TYSIĄCU TWARZY: OBROŃCOM AZOWSTALU

SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA
ROZMOWA PO FILMIE

15.10.2022 SOBOTA **17.00** / MEDIATEKA (1 PIĘTRO)
POBIERZ BEZPŁATNY BILET

koncepcja i tekst: Tanya Yermak | 2022 | manifest filmowy | 5 min | film: język ukraiński i napisy po polsku | spotkanie: języki ukraiński i polski

Wideopoemat **Bohater o tysiącu twarzy** jest hołdem złożonym dzielnym obrońcom huty Azowstal w Mariupolu. To wspólne dzieło ukraińskich artystów przekonanych o tym, że kultura jest jedną z broni przeciwko rosyjskiej agresji i propagandzie. Tekst napisany przez Tanyę Yermak 8 maja 2022 roku to emocjonalna reakcja na apele wojskowych Azowstalu i prośba o ratunek tysięcy oblężonych cywilów i rannych.

Tytuł manifestu został zaczerpnięty z jednej z książek amerykańskiego pisarza Josepha Campbella. Sugeruje, że heroizm obrońców Azowstalu, jak i wszystkich Ukraińców, jest zakorzeniony we wspólnym, patriotycznym kodeksie narodu walczącego z brutalnym napastnikiem.

ROZMOWA PO FILMIE

TANYA YERMAK | Ukraińska pisarka, menedżerka kultury. Aktywistka społeczna, jedna z inicjatorek i organizatorek Tygodnia Ukraińskiego w Gdańsku. Autorka tekstu i koncepcji filmu **Bohater o tysiącu twarzy: obrońcom Azowstalu**.

PAWEŁ SMOLEŃSKI | Dziennikarz, reporter, pisarz, współpracownik pism drugiego obiegu. Od 1989 roku związany z „Gazetą Wyborczą". Laureat Nagrody Pojednania Polsko-Ukraińskiego za książkę „Pochówek dla rezuna", a także Nagrody im. Kurta Schorka za teksty poświęcone Irakowi.

GRZEGORZ KUBICKI | moderator | Dziennikarz i redaktor naczelny trójmiejskiej „Gazety Wyborczej". Autor, wspólnie z Maciejem Drzewickim, trzech biografii: Anny Przybylskiej – „Ania", Dariusza Michalczewskiego – „Tiger bez cenzury" i Adama Ringera „Na podwójnym espresso".

MARIUPOLIS 2 K

PREMIERA POLSKA
WRĘCZENIE NAGRODY PREZYDENTA GDAŃSKA DLA NAJLEPSZEGO FILMU
FILM ZAMKNIĘCIA

15.10.2022 SOBOTA **18.00** / AUDYTORIUM | KUP BILET

reż. Mantas Kvedaravičius | 2022 | dokument | 1 godz. 52 min | język: ukraiński i napisy po polsku

Tytułowy Mariupolis to Mariupol, miasto partnerskie Gdańska, które leży nad Morzem Azowskim, blisko Krymu. Wiele nas łączy – niemal pół miliona mieszkańców i charakter portowy. Mariupol niestety stał się symbolem rosyjskiej agresji – miasto zostało zrównane z ziemią, tysiące mieszkańców straciło życie lub odniosło rany, wielu musiało uciekać.

Reżyser filmu, Mantas Kvedaravičius, w 2016 roku nakręcił swój pierwszy film o Mariupolu, nie zdołał niestety dokończyć kolejnego. Pod koniec marca został zabity przez rosyjskich okupantów w Mariupolu. Film ukończyła Anna Bilobrova – narzeczona reżysera, montażystka filmowa.

Jawi się tu przejmujący obraz życia mieszkańców miasta podczas wojny, gdy niebo spowija dym, a domy zostały obrócone w morze gruzów. Bardzo intymne i pełne humanizmu ujęcia pokazują walkę mieszkańców o godną codzienność i odzyskiwanie kontroli nad własnym życiem. Ludzie przygotowują posiłki, sprzątają gruzowisko, organizują nocleg, wspólnie się modlą.

To opowieść jednocześnie pełna tragedii i nadziei w ludzką solidarność.

NAGRODY | MFF Cannes (2022)

ALL ABOUT FREEDOM FESTIVAL 2022
kordynatorki projektu | Iwona Katarzyńska-Czaplewska, Aneta Lehmann
zespół organizacyjny | Patryk Bieliński, Łukasz Bieńkowski, Arkadiusz Bilecki, Barbara Bona-Cherek, Sylwia Bruna, Joanna Czauderna-Szreter, Wojciech Diduszko, Kacper Dziekan, Justyna Fogler, Patryk Giedziun, Katarzyna Granacka, Aleksandra Maciejewska, Piotr Maćkowiak, Zuzanna Marcińczyk, Patrycja Medowska, Magdalena Mistat, Agnieszka Misztal, Paweł Konieczny, Karol Piekarczyk, Grażyna Pilarczyk, Angelika Potracka, Bartosz Rief, Dzmitry Ryzhychenka, Rafał Seremak, Katarzyna Skrzypiec, Marcin Świątek, Piotr Tomaszkiewicz, Dawid Zamorowski, Agnieszka Zazula i wszyscy inni pracownicy ECS, bez których ten festiwal nie mógłby się odbyć
nieocenione wsparcie | wolontariusze i wolontariuszki
motyw graficzny 16. AAFF | Natalia Burzych
animacja | Gary Garnowski, Julia Rajs

GAZETA
wydawca | Europejskie Centrum Solidarności
opisy filmów | Aneta Lehmann, Iwona Katarzyńska-Czaplewska
redakcja | Katarzyna Żelazek
korekta | Izabela Zin
projekt graficzny i skład | Adam Ignaciuk

Europejskie Centrum Solidarności
pl. Solidarności 1 | 80-863 Gdańsk
tel.: 58 772 40 00 | e-mail: ecs@ecs.gda.pl
aaff.pl | ecs.gda.pl

Druk bezpłatny
Gdańsk | październik 2022

PROGRAM 16. AAFF
8–15.10.2022

UWAGA! GRAMY BEZ REKLAM
NIE PRZYCHODŹ NA OSTATNIĄ CHWILĘ!

K pokaz konkursowy
B kup bilet
B pobierz bezpłatny bilet

8.10.2022 SOBOTA

16.00 B
audytorium
Sekretny alfabet K reż. Violet Du Feng, Qing Zhao | 2022 | dokument | 1 godz. 29 min | język: chiński i napisy po polsku | PREMIERA POLSKA

18.00 B
audytorium
OTWARCIE FESTIWALU
Silent Twins reż. Agnieszka Smoczyńska | 2022 | dramat | 1 godz. 53 min | język: angielski i napisy po polsku | SPOTKANIE Z AGNIESZKĄ SMOCZYŃSKĄ

9.10.2022 NIEDZIELA

14.00 B
audytorium
Prześwietlenie K reż. i scen. Cristian Mungiu | 2022 | dramat | 2 godz. 5 min | język: rumuński i napisy po polsku

17.00 B
audytorium
Chleb i sól K reż. i scen. Damian Kocur | 2022 | dramat | 1 godz. 39 min | język: polski | SPOTKANIE Z DAMIANEM KOCUREM

20.00 B
audytorium
Syndrom Hamleta reż. Elwira Niewiera, Piotr Rosołowski | 2022 | dokument | 1 godz. 25 min | film: język ukraiński i napisy po polsku | spotkanie: języki ukraiński i polski | SPOTKANIE Z TWÓRCAMI

10.10.2022 PONIEDZIAŁEK

17.00 B
audytorium
Simona reż. i scen. Natalia Koryncka-Gruz | 2022 | dokument | 1 godz. 37 min | język: polski i cicha audiodeskrypcja | SPOTKANIE Z NATALIĄ KORYNCKĄ-GRUZ

20.00 B
audytorium
Klondike K reż. i scen. Maryna Er Gorbach | 2022 | dramat | 1 godz. 40 min | język: ukraiński i rosyjski, napisy po polsku

11.10.2022 WTOREK

18.00 B
audytorium
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Twarze, plaże reż. i scen. JR, Agnés Varda | 2017 | dokument | 1 godz. 33 min | język: francuski i napisy po polsku

20.00 B
audytorium
Chłopiec z niebios reż. i scen. Tarik Saleh | 2022 | dramat | 2 godz. 6 min | język: arabski i napisy po polsku

12.10.2022 ŚRODA

10.00 B
audytorium
AAFF KIDS FILM
Abe reż. Fernando Grostein Andrade | 2019 | 1 godz. 25 min | uczniowie klas 5 i 6 szkoły podstawowej

12.00 B
sale warsztatowe, 3 piętro
AAFF KIDS WARSZTATY
Co nas zbliża, a co oddala? 60 min | uczniowie klas 5 i 6 szkoły podstawowej

15.30 B
start przy kasach ECS
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Scenariusze architektury spacer po terenach stoczniowych | w roli przewodnika: Jacek Dominiczak

16.00 B
mediateka 1 piętro
SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA
Like Leon reż. Marek Nurzyński | 2022 | dokument | 41 min | język: polski, francuski i napisy po polsku | ROZMOWA Z KRZYSZTOFEM „LEONEM" DZIEMASZKIEWICZEM

18.00 B
audytorium
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Homo Sapiens reż. Nikolaus Geyrhalter | 2016 | dokument | 1 godz. 34 min | język: brak dialogów

20.00 B
audytorium
Na pełny etat reż. i scen. Eric Gravel | 2022 | dramat | 1 godz. 25 min | język: francuski i napisy po polsku

13.10.2022 CZWARTEK

10.00 B
audytorium
AAFF KIDS FILM
Abe reż. Fernando Grostein Andrade | 2019 | 1 godz. 25 min | uczniowie klas 5 i 6 szkoły podstawowej

12.00 B
sale warsztatowe, 3 piętro
AAFF KIDS WARSZ TATY
Co nas zbliża, a co oddala? 60 min | uczniowie klas 5 i 6 szkoły podstawowej

17.00 B
mediateka 1 piętro
SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA
Pan Hanoi reż. Wojtek Godek | 2022 | dokument | 11 min | język: polski | ROZMOWA Z CHINHEM DO XUANEM, WOJTKIEM GODKIEM, RAFAŁEM WOJCZALEM

18.00 B
audytorium
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Ulica Gentryfikacji 1 reż. Zed Nelson | 2019 | dokument | 1 godz. 34 min | język: angielski i napisy po polsku

20.00 B
audytorium
Lombard reż. i scen. Łukasz Kowalski | 2022 | dokument | 1 godz. 18 minut | język: polski

14.10.2022 PIĄTEK

17.00 B
audytorium
WYKŁAD MISTRZOWSKI
Czy twórca ma obowiązki wobec współczesności? Agnieszka Holland

18.00 B
audytorium
Zdarzyło się reż. Audrey Diwan, scen. Audrey Diwan, Marcia Romano | 2021 | dramat | 1 godz. 40 min | język: francuski i napisy po polsku

20.00 B
audytorium
W trójkącie reż. i scen. Ruben Östlund | 2022 | dramat | 2 godz. 30 min | język: angielski i napisy po polsku

15.10.2022 SOBOTA

13.00 B
sala wystaw czasowych
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Stocznia jako miasto oprowadzanie po wystawie STOCZNIA | w roli przewodniczki: Aneta Lehmann

15.00 B
audytorium
Simona reż. i scen. Natalia Koryncka-Gruz | 2022 | dokument | 1 godz. 37 min | język: polski i cicha audiodeskrypcja

16.00 B
biblioteka 1 piętro
SEKCJA: WOBEC PRZESTRZENI
Miasto Marii. Siła w przyszłości rozmowa o Mariupolu | język: ukraiński i polski

17.00 B
mediateka 1 piętro
SEKCJA: WOBEC CZŁOWIEKA
Bohater o tysiącu twarzy: obrońcom Azowstalu koncepcja i tekst: Tanya Yermak | 2022 | manifest filmowy | 5 min | film: język ukraiński i napisy po polsku | spotkanie: języki ukraiński i polski | ROZMOWA PO FILMIE

18.00 B
audytorium
WRĘCZENIE NAGRODY PREZYDENTA GDAŃSKA DLA NAJLEPSZEGO FILMU FILM ZAMKNIĘCIA
Mariupolis 2 K reż. Mantas Kvedaravičius | 2022 | dokument | 1 godz. 52 min | język: ukraiński i napisy po polsku | PREMIERA POLSKA